

Donderdag 14 september 1916 – ochtendeditie

Geen berichten over België.

Donderdag 14 september 1916 – avondeditie

Belgische kinderen.

Voor het R.-K. huisvestingscomité te Leiden zijn hedenmiddag te Eijsden 52 Belgische kinderen aangekomen.

Vervlaamsing van de Gentse hogeschool (ingezonden stuk).

Enige tijd nadat ik voor een aanbod van een leerstoel aan de Vlaamse Hogeschool te Gent bedankt had, verscheen er in uw blad een mededeling, met de toevoeging dat ik dit gedaan had, omdat ik meende dat: “een dergelijk aanbod alleen morele betekenis zou hebben als het als het van de Belgische regering uitging.”

Mijn eerste gedachte, toen ik dit zag, was dit bericht te rectificeren, daar het mijn opvatting niet goed weergaf en in elk geval aanleiding gaf tot verkeerde gevolgtrekkingen. Om persoonlijke redenen kwam ik hiertoe echter niet.

Nu zie ik echter uit een artikel in uw blad van woensdag 13 september, dat Dr. L. Brulez deze zinswending tot onderwerp van bestrijding gemaakt heeft in de Gazet van Brussel en ik voel mij nu ook verplicht enige rectificatie te geven. Dat de aanbieding van leerstoelen door de tegenwoordige commissie morele waarde zou missen, is mijn mening niet. En niemand zal bovendien van de Belgische regering in deze omstandigheden een dergelijk aanbod verwachten. Mijn persoonlijke opvatting was, dat waar de ijverars voor de Vlaamse zaak het thans niet eens zijn, het voor een

Nederlander, die de verschillende drijfveren niet voldoende kent, zeer moeilijk is een goed richtsnoer te vinden.

Dat verder de vervlaamsing der Gentse hogeschool een doel is, dat voor Duitsland in en door de oorlog is ontstaan. Tot dit doel thans mee te werken is voor mij bezwaarlijk, hoe sympathiek het mij op zichzelf is.

Voor de Vlamingen zelf echter is dit geheel iets anders. Ik heb kunnen opmerken, dat verschillenden met oprechte overtuiging aan de verwezenlijking van een lang nagestreefd ideaal meewerken, al is het, dat het verkregen wordt met hulp van een vreemd bestuur. Sommigen offeren daarvoor veel op en brengen misschien nog meer in gevaar. Ik heb voor hen alle eerbied, en ik kan daarom ook niet nalaten, de smadelijke wijze, waarop zij door sommige bladen beschouwd worden, af te keuren.

Bij voorbaat mijn dank voor de opneming, met hoogachting,

J. Clay